

■ ПРО ТЕ, ЩО ХВИЛЮЄ

ХТО ЗРУЙНУВАВ ДОРОГУ НА КОВЧИН І ЧОМУ ДО ЦИХ ПІР ЦЕ ЗАМОВЧУЄТЬСЯ?

У 1970 році однією з перших в районі була збудована та заасфальтована дорога Куликівка-Ковчин, яка практично без капітального ремонту прослужила 46 років. Але останнім часом важковагові автомобілі господарників зроби́ли з неї руїни.

Так, із 16 на 17 березня 2016 року два важковагові автомобілі вщент завантажені пшеницею (один загальною вагою 85 тонн, інший - 84 тони) проїхали до вагової Ковчина і назад. Таким чином, дозволений тоннаж було перевищено у 2,5 рази. Внаслідок чого на ковчинській дорозі зруйновано основу та нанесено матеріальної шкоди на суму більше 10 мільйонів гривень.

Із того часу минуло більше двох років. За цей час було більше 10 звернень жителів села Ковчин до керівництва району та відділу поліції, працівники якої виїжджали на місце. А далі що?

11 червня селищний голова Н.М.Халімон розсилав листи підприємцям району, де просить перерахувати кошти на ремонт доріг у сумі від 6 до 50 тис. гривень. Ми не проти капітального ремонту доріг, але у мене і жителів села Ковчин є ряд запитань: районна поліція виїжджала на місце злочину, чому ж до цих пір не названо імена злочинців, які нанесли збиток державі (дорога є власністю держави) у сумі більше 10 мільйонів гривень. Чому не було порушено кримінальне провадження? Чому їхнім коштом не відновлено дорогу? Чому не встановлено точну суму збитків?

Просимо селищного голову Н.М.Халімон, яка в 2016 році була головою районної ради і кожного дня їздить цією дорогою, та начальника районного відділу поліції через районну газету надати відповідь жителям села Ковчин на вищезазначені запитання.

Микола ТУШ,
житель села Ковчин

Прокоментувати даний лист «Поліська правда» попросила Куликівського селищного голову Наталію Халімон:

- На жаль, стан доріг в усіх селах громади просто жахливий, вони роками не ремонтувалися. Це призвело до появи на дорогах дефектів, пов'язаних з повною та частковою руйнацією твердого покриття. Варто визнати і той факт, що наші дороги, які будувалися переважно в 1970-80-х роках, не розраховані для важковагового транспорту. 40-тонні фури, які перевозять вантажі, вкрай добивають наші дороги. Всім відомо, що для вантажівок встановлене законом вагове обмеження – перевезення не більше 24 тонн. Але це обмеження масово порушується. На правопорушення даного виду має реагувати поліція. Проте щоб покарати недобросовісного перевізника, правоохоронцям треба довести документально, що вага вантажу перевищує норму. На жаль, те що видно візуально, доказом у справі не є.

Тепер щодо руйнації дороги на с. Ковчин. Викладені у листі пана Миколи Туша факти є суттєво перекручені. Так, дорога вкрай зруйнована. Погоджуюсь також і з тим, що вагомою причиною руйнації став рух важковагових фур місцевих фермерів – Віктора Труша та Миколи Туша (автора листа). Зрозуміло, що урожай ніхто «на крилах» не вивозить. Щодо факту затримки 80-тонних фур поліцією у березні 2016 року – чую вперше. Жодна скарга як до районної ради, так і до райдержадміністрації з цього приводу не надходила. Цей факт не підтвердив і начальник Куликівського відділення поліції Валерій Слісаренко. Дорога зазнала суттєвої руйнації навесні 2017 року. Того ж року була відремонтована коштами Віктора Труша.

У 2018 році розпорядженням Куликівського селищного голову було обмежено рух важковагового транспорту в період березня-травня, проведені перемовини та надіслані листи всім інвесторам. Хочу зауважити, що більшість фермерів з розумінням віднеслися до цього і обмежували рух транспорту.

У червні 2018 року Куликівською філією ДП Облавтодор та силами працівників СФГ «Колос» проведено ямковий ремонт дороги Куликівка-Ковчин. Не відремонтованими залишилися ділянки, які потребують проведення поточного середнього ремонту (суцільно асфальтоукладником). Проведення цих робіт заплановано на липень. На цей ремонт виділено 3,9 млн. грн. державних коштів. Замовником будівництва виступає Управління капітального будівництва облдержадміністрації. Тендер на проведення робіт у кінці червня 2018 року виграло чернігівське підприємство.

Знаючи в якому занедбаному стані знаходяться дороги Куликівської ОТГ, якась статистично прорахувала, скільки коштів треба, щоб відремонтувати всі наші дороги. Вийшла сума в 500 мільйонів! Зрозуміло, що в найближчі роки відремонтовані дороги будуть для нас лише мрією. Але все ж таки цю проблему треба починати вирішувати, і якщо не капітальний, то хоча б ямковий ремонт та висипання доріг варто робити. Саме тому як селищний голова звернулася до всіх наших фермерів з пропозицією взяти участь у ремонті місцевих доріг – спрямувати на ремонт по 50 грн. з гектара землі, що обробляється, в рамках договору про соціально-економічне співробітництво. Практично всі фермери схвально прийняли цю пропозицію, усвідомлюючи, що руйнація доріг є і на їхній совісті.

Про результати проведеної роботи зобов'язуюсь прозвітувати перед жителями громади і поінформувати про те, хто з фермерів і скільки коштів проінвестував на утримання і ремонт доріг.

Користуючись нагодою, хочу ще раз звернутися до власників та керівників підприємств, які обробляють землю в межах Куликівської ОТГ. Будьте обачними і бережіть наші дороги, бо ніхто нам їх не побудує. І коли свідомо допускаєте порушення вагового обмеження, пам'ятайте, що вартість капітального ремонту 1 км дороги складає близько 4 млн. грн.!

■ НАВЧАЛЬНИЙ ВІЗИТ

ЯК ПРАЦЮЄ БІБЛІОТЕЧНА СИСТЕМА У ПОЛЬЩІ

Нещодавно делегація Чернігівщини здійснила навчальний візит до Сілезького воєводства Республіки Польща під назвою: «Розвиток культури, діяльність і різносторонній розвиток бібліотек на фоні реформи місцевого самоврядування у Польщі».

У складі делегації була і директор районної бібліотеки Інна Янголь. «Поліська правда» попросила її поділитися враженнями з нашими читачами.

- Фінансування візиту здійснювалося в рамках програми Study Tours to Poland, яку реалізує Фонд «Лідери змін» з коштів Польсько-американського фонду свободи.

Організаторами від української сторони виступили Департамент культури і туризму, національності та релігій Чернігівської облдержадміністрації, громадська організація «Чернігівське обласне відділення Української бібліотечної асоціації», Чернігівська обласна універсальна бібліотека імені В. Г. Короленка, Чернігівський Центр розвитку місцевого самоврядування.

Програма візиту була насиченою і різносторонньою. Кожен день перебування приносив нові зустрічі і знайомства, приємно дивував креатив, емоції зашкалювали, а особливу увагу привертала позитивний досвід злагодженої повсякденної копійки роботи установ Польщі. Відвідування бібліотек як міських, так і сільських гмін запам'ятається всім учасникам делегації, адже для працівників бібліотечних установ це приклади створення культурно-освітніх центрів в громадах України.

«Бібліофорум» - філія міської бібліотеки Глівіц на території торговельного центру з сучасними мандруючими меблями, безкоштовними гаджетами, аудіо та відеоматеріалами, приваблює для відвідувачів міська бібліотека в Глівіцах, бібліотека-кінотеатр у гміні Міколув з читальною залом, сценою для креативних заходів різного рівня і напрямку, екраном для демонстрації фільмів, унікальними меблями та електронним обліком фонду, надсучасна бібліотека двох університетів у Катовіцах, що має титул «Краща бібліотека світу-2012», надзвичайні бібліотеки сільських гмін Герал-

товиче та Кошенчина з новими фондами, комфортними місцями для читання, куточками для ігор, комп'ютерними залами.

Це заклади, відвідування яких надає розуміння, що важливу роль у роботі закладів культури відіграє співпраця з громадськими організаціями, тісна взаємодія з товариствами сфери розвитку культурних і освітніх потреб.

Безперечно, вразили сучасні інтерактивні музеї: Музей Сілезьких Повстань у Свентохловіцах, Центр Документації Депортації верхньосілезійців до СРСР у 1945 році в Радзюнокві, «Książnica» та Музей Друкарства у Чешині, колишні копальні срібла у Тарновських Гурах. Незабутніми для всіх учасників чернігівської делегації залишаться відвідування ботанічного саду в Глівіцах та екскурсія по місту,

місця стику трьох держав: Польщі, Чехії та Словаччини, гмінного Центру промоції і туристичної інформації в Істебні, міста Чешин, частина якого є Польща, а інша частина вже Чехія. Дуже приємним і багатим на враження був візит до Палацу колективу пісні і танцю «Сілезія» у Кошенчіні та перегляд концертних номерів колективу в рамках Фіналу XXV Регіонального фестивалю пісні «Slaskie Spiewanie». Під час переїзду можна було споглядати на споруди під загальною назвою Шлях Пам'яток Техіки – цікаве рішення для збереження таких пам'яток.

Щірі слова вдячності за пізнання Сілезійського воєводства Польщі, його здобутків та пам'яток хочеться висловити Анні Коласінській, представниці Фонду «Лідери змін», яка склала нам таку чудову програму та завжди була поряд і нашому перекладачу Богдану Юрчуку. Обласному відділенню Української бібліотечної асоціації ми завдячуємо за те, що такі візити відкривають нові можливості до міжнародної співпраці, сприяють створенню на Чернігівщині бібліотек, як закладів культури нового рівня, налагодженню дієвих контактів і дружніх стосунків.

■ ПРОБЛЕМА

ХТО НАПОВНИТЬ ПОЖЕЖНУ ВОДОЙМУ?

Від імені мешканців вулиці 8-го Березня, що в Куликівці, до редакції звернувся екс-інженер Микола Голубцов. Його, як і багатьох сусідів, хвилює така проблема: під час пожежі, що трапилася в цьому році в будинку, де мешкало дві сім'ї, з пожежної водойми вибрали всю воду, з тих пір стоїть вона порожня. Район цей густо-аселений, літо спекотне, якщо знову, не риведи Господи, десь тут спалахне, лиха не уникають. Хто ж повинен заповнити пожежну водойму?

Щоб в'янути ситуацію, звертаюся до працівників рятувальної служби. Вони відповіли, що наповнювати водойми - не в їхній компетенції. Цим займається житлово-комунальне господарство.

- Так, - підтвердила головний інженер ВУЖКГ Каталія Кит. - Ми відповідаємо за стан 22 гідрантів по Куликівці, звідки пожежники беруть воду для ліквідації пожеж не тільки в районі, а й по всьому району. Пожежна водойма в районі колишньої сільгосптехніки просто необхідна, її треба наповнити, і там поблизу нема гідранта. І дійсно, може трапитися всяке. Водойма зроблена спеціальна, вона етнована. Але стоїть на балансі селищної ради, і вони і заповнюють, там поблизу є водонапірна ашта. Хоча це могли б зробити і самі жителі вулиці Березня, але для цього потрібно купувати спеціальні шланги.

- Я не володію ситуацією, - сказав заступник селищного голову Віктор Богдан. - Станеш зараз пити воду, а її вбиратиме земля. Ця водойма більше у компетенції земельного відділу.

Причому тут, скажіть, земельний відділ селищної ради? Складалося враження, що Іван киває на Петра. Начальник відділу земельних відносин, екології та комунальної власності селищної ради Ніна Лочок, в'яснивши ситуацію, дала наступну відповідь:

- Ця водойма не стоїть на балансі селищної ради. Колись тут діяли такі підприємства, як нафтобаза, сільгосптехніка, можливо, вони і зробили цю водойму, і вона тут дійсно потрібна. Я б порадила жителям цього мікрорайону Куликівки звернутися з колективним листом до спонсорів, які допоможуть вирішити дану проблему.

Тетяна ЗІНЬКО.